

Johann Wolfgang von Goethe, Johann Wolfgang von Goethe,

Do, ni trinkadu! Ergo bibamus!

tradukita de Ludwig Emil Meier

1. Jen ni kunvenintaj kun
laŭdinda vol',
Pro tio nun: do, ni trinkadu!
Tintadas la glasoj, silentas
parol',
Pripensu ni: do, ni trinkadu!
Malnova ĝi estas kaj fortika
dir',
Ĝi taŭgas por iu ajn plen-
kreska vir',
Kaj sonas eĥoe laŭ kora de-
zir',
Kunuloj nun: do, ni trinka-
du!

2. La sorto forvokas min el
via rond',
Kunuloj, ho! Do, ni trinka-
du!
Foriras mi sen granda havo
al mond',
duoble nun: do, ni trinkadu!
Ĉu avaregula amasas envi',
Do gajan junulon zorgigas
neni',
ĉar unu l'alian ja helpas el
ni:
Atestu per: do, ni trinkadu!

...

Johann Wolfgang von Goethe,

Ergo bibamus!

tradukita de Ludwig Emil Meier

1. Hier sind wir versammelt zu
lößlichem Tun,
drum, Brüderchen, ergo bibamus!
Die Gläser, sie klingen, Gespräche,
sie ruh'n;
beherzigt: ergo bibamus!
Das heißt noch ein altes, ein
tüchtiges Wort,
und passet zum ersten und passet so
fort,
und schallet ein Echo vom festlichen
Ort,
ein herrliches: ergo bibamus!

2. Mich ruft das Geschick von den
Freunden hinweg:
ihr Redlichen: ergo bibamus!
Ich scheide von hinnen mit leichtem
Gepäck,
drum doppeltes: ergo bibamus!
Und was auch der Filz vom Leibe
sich schmorgt,
so bleibt für die Heitern doch immer
gesorgt,
weil immer der Frohe dem
Fröhlichen borgt;
nun, Brüderchen: ergo bibamus!

...

Johann Wolfgang von Goethe,

Ergo bibamus!

tradukita de Ludwig Emil Meier

1. Jen ni kunvenintaj kun
laŭdinda vol',
Pro tio nun: ergo bibamus!
Tintadas la glasoj, silentas
parol',
Pripensu do: ergo bibamus!
Malnova ĝi estas kaj fortika
dir',
Ĝi taŭgas por iu ajn plen-
kreska vir',
Kaj sonas eĥoe laŭ kora de-
zir',
Kunuloj do: ergo bibamus!

2. La sorto forvokas min el
via rond',
Kunuloj, ho! Ergo bibamus!
Foriras mi sen granda havo
al mond',
duoble do: ergo bibamus!
Ĉu avaregula amasas envi',
Do gajan junulon zorgigas
neni',
ĉar unu l'alian ja helpas el
ni:
Atestu per: ergo bibamus!

...

3. Pri la hodiaŭo, ĉu decas
parol'?

Mi pensas nur: do, ni trinka-
du!

Ŝanĝiĝo ja estas de l'mondo
la rol',

Pro tio ja: do, ni trinkadu!

Eliras kunulo el urba por-
deg',

La nuboj foriĝas pro suna la
reg',

Jen ĝi la emblemo de nia
ĝojeg',

Finkantu nun: do, ni trinka-
du!

3. Was sollen wir sagen vom heutigen
Tag?

Ich dächte nur: ergo bibamus!

Er ist nun einmal von besonderem
Schlag,

drum immer auf's neue: bibamus!

Er führet die Freunde durch's offene
Tor,

es glänzen die Wolken, es teilt sich
der Flor,

da leuchtet ein Bildchen, ein
göttliches vor,

wir klingen und singen: bibamus!

3. Pri la hodiaŭo, ĉu decas
parol'?

Mi pensas nur: ergo biba-
mus!

Ŝanĝiĝo ja estas de l'mondo
la rol',

Pro tio ja: ergo bibamus!

Eliras kunulo el urba por-
deg',

La nuboj foriĝas pro suna la
reg',

Jen ĝi la emblemo de nia
ĝojeg',

Finkantu nun: ergo biba-
mus!

*Traduko de la Germana poe-
mo "Ergo bibamus!" de JO-
HANN WOLFGANG VON GOE-
THE (*1749-08-28 - †1832-03-
22) en Esperanton de LUDWIG
EMIL MEIER (*1847-02-16 -
†1919).*

Arg-85-173 (2003-11-11
19:53:40)

*Mi, Manfredo Ratislavo (= Man-
fred Retzlaff), ŝanĝis en
tiu versio la tradukon de Lud-
wig Emil Meier (= L. E.
Meier) iomete anstataŭigante
la latinajn vortojn "ergo biba-
mus" per "do, ni trinkadu!". La
tradukinto L. E. Meier estis la-
sinta tiun latinan esprimon en
sia traduko. Sed mi pensis, ke
estas eble pli konvene, ke la
teksto estu tute en Esperanto.
Oelde, la 11-an de Novembro
2003.*

*Verkinto de tiu ĉi Germana poemo
estas JOHANN WOLFGANG VON GOE-
THE (*1749-08-28 - †1832-03-22), pu-
blikigita 1810.*

Arg-85-169 (2003-11-10 08:11:56)

*Die lateinischen Worte "Ergo bibamus!"
bedeuten übersetzt: Drum laßt uns trin-
ken!*

*Traduko de la Germana poe-
mo "Ergo bibamus!" de JO-
HANN WOLFGANG VON GOE-
THE (*1749-08-28 - †1832-03-
22) en Esperanton de LUDWIG
EMIL MEIER (*1847-02-16 -
†1919) en 1907.*

Arg-85-170 (2003-11-10
08:49:29)

*La latinaj vortoj "Ergo biba-
mus!" signifas: "Pro tio ni
trinku!"*

*Tiu ĉi traduko troviĝas en la
kantlibro "Esperantista Kanta-
ro", kiu enhavas tradukojn de
germanaj kantoj. La tradukoj
estas faritaj de Ludwig Emil
Meier. La libro estas eldoni-
ta en 1907 de Hans Theodor
Hoffmann (Steglitzer Str. 44,
Berlin, Germanio).*